

Az MJB a Bayer Zsolt körül kavart botrányról...

AZ MJB ÁLLÁSFOGLALÁSA A BAYER ZSOLT KÖRÜL
KAVART BOTRÁNY KÉRDÉSÉBEN

MÉLYEN TISZTELT NYILATKOZÓK ÉS OLVASÓK!

A Magyar Justitia Bizottság a közvéleményt irritáló, igazságtalan és elítélendő eljárásnak tartja, hogy egy nyilvánosság előtt elhangzott (vitatható) kijelentés szerzőjére, egyes potenciális helyzetben lévő hangadók – a hüvelykujjuk ütemes föld-felé mutogatásával – azonnal a kirekesztést, az egzisztenciális megsemmisítést és politikai kivégzését kérik.

Az ominózus szöveg egy kötetlen beszélgetés során hangzott el, ahol a partnerek egy olyan kényes kérdést elemeztek, mint az állampolgárok félelmet kiváltó, testi épségüket és életüket veszélyeztető, egyre gyakrabban előforduló, magukról elfelejtkező vagy emberi mivoltukból kivetkező személyek, vétnel egyénnel szembeni fellépése.

Az igazság kimondásától félők, vagy a bűnösök tettét érthetetlen módon takargatók, azonnal országos, sőt nemzetközi szintre kiterjesztett hisztériába törtek ki, rasszista címkékké vádalkozva mindazok ellen, akik nem határolódnak el Bayer Zsolt szövegétől, vagyis attól, hogy „állatoknak nevezte” azokat a cigányokat, akik késsel, fejszével és egyéb (szűrő, vágó, roncsoló) eszközökkel a böllér tisztas tevékenységét embertársaik életének kioltásával gyakorolták!

A Gyurcsány, Vadai, Schiffer és „hasonszőrű” bosszúért lihegők, nem az áldozatokat és/vagy hozzátartozóikat emlegetik, hanem annak a „véreért” ordibálnak, aki a felháborodása miatt pontatlanul fejezte ki magát. A „nóta” ugyanis nem a cigányságról szólt, hanem a cigány bűn-elkövetőkről! Bayer Zsolt nagyobb hibát követett el azzal, hogy az állatokhoz hasonlította a nőket, időseket és gyerekekkel szembeni (erőfölényben lévő) gyilkosokat, mivel az állatok (beleértve még a vadállatokat is), sohasem gyilkolnak(!), csupán a természet törvényeinek engedelmeskedve biztosítják fennmaradásukat, az élővilágban.

Más szavakkal, az állatvédő egyesületeknek, illetve állatvédőknek kellene (lehetne) tiltakozniuk Bayer Zsolt kijelentése ellen, mert ezzel az állatvilágot sértette meg(!), és valami más címkét kellene használni azokkal szemben, akik hasonló tetteket elkövetnek, legyenek azok magyarok, eszkimók, kínaiak, cigányok vagy más nemzetiségűek.

A bűnösök helyett, a bűnösöket (nem jogászai pontossággal) megnevező Bayer ellen mérhetetlen érzékenységet felmutató tömegheccelők, most is olyan gyilkos személyekről terelik el a figyelmet, mint ahogyan tették és teszik ugyanezt a kommunista tömeggyilkosokról, a jólétben éldegélő felbujtókról (lásd.: Biszku elvtársat), vagy a békés tömegeket szétverető (csillogokkal és kitüntetésekkel ékesített) „főrendőrökről” (Gergényiről, Benéről, Benczéről, stb., stb.), valamint az elharapódzott (erőszakos) események hatékony csökkentését szolgáló törvényes intézkedések mielőbbi létrehozásának szükségességéről.

A magukat cigányoknak tituláló Gyurcsány és Vadai-félék pedig menjenek „testvéreik” körébe, és magyarazzák meg nekik, hogy egyre inkább

önmaguknak ártanak, ha közösségeikben nem lépnek fel és nem ítélik el az erőszakos cselekedeteket, nem vigyáznak egymásra, mert „lovat adnak” azoknak a „potenciális” elkövetésre hajlamosak alá, akiket majd hozzátartozóik fognak hiányolni, ha életük egy részét rácsos helyiségben töltik és ott bőséges idejük lesz elmélkedni azon, hogy Gyurcsányék milyen lelkesen, aktívan és bátran felléptek Bayer Zsolt ellen...

Lejegyezte és közzétette:
Prof. Dr. Bokor Imre

Forrás:
Nemzeti InternetFigyelő

Bayer Zsolt

Ki ne legyen?

Magyar Hírlap - 2013. január 5.

„kinek legyen hobbija a népi magyar hagyomány,
kinek jusson másfél bála angolpólya-adomány,
kinek bocskor, rámás csizma, cifra mente, kacagány,
kinek jusson, mér' is jutna, szar se jusson, ha cigány”

Ez a négy sor Erdős Virág *Na most akkor* című remek verséből való. Ezt pedig Balogh Gábor írta tegnap a Jobbgyenesen:

„Aki érezte már az éjjel felé imbolygó alakok láttán a görcsöt a gyomrában, és fohászodott: istenem, csak ne cigányok legyenek – az tudja, miről beszélek. Aki érezte már a megaláztatást izzani az arcán, miközben röhögve pakoltattátok ki vele a táskáját – annak nem kell magyaráznom, miről van szó. Annak sem, aki húzódott már össze, próbált láthatatlanná válni a vonaton vagy a buszon, mikor ti felszálltok, és lehetőleg egymástól jó messzire leültök, hogy átordibálhassatok az egyik végéből a másikba – csak hogy érezzük, hogy az egész a tiétek. Az egész vonat, az egész busz – az egész ország.”

E két idézet között található a magyarországi cigánykérdés.

2013 egy újabb Cozma-üggyel indult. A különbség annyi, hogy az áldozatok nem nemzetközileg ismert sportolók, hanem „csak” ifjúsági élsportolók. Akiket megkéselték a gyáva, undorító, kártékony állapotok.

Ez a fenti mondat lesz az indok a műfelháborodásra. Ami sokkal egyszerűbb, sokkal kifizetődőbb és sokkal több hasznot hajt a polkorrekt világban, mintsem szembenézni a tényekkel.

A tények pedig ezek: a cigányság jelentős része nem alkalmas az együttélésre. Nem alkalmas arra, hogy emberek között éljen. A cigányság ezen része állat, és állatként viselkedik. Akkor és azzal akar üzekedni, akit és ahol meglát. Ha ellenállásba ütközik, gyilkol. Ott és akkor ürít, ahol és amikor rájön. Ha valamiért ebben akadályoztatva érzi magát, gyilkol. Az kell neki, amit meglát. Ha nem kapja meg azonnal, elveszi és gyilkol. A cigányok ezen része bármiféle emberinek nevezhető kommunikációra képtelen. Leginkább tagolatlan hangok törnek elő állati koponyájából, és az egyetlen, amit ért ebből a nyomorult világból, az az erőszak. Mindeközben a cigányság ezen állattá lett fele az idióta nyugati világ „vívmányait” használja. Nézze meg mindenki, hogyan pózolnak a Facebookon, kezükben fegyverrel, nyakukon félkilós aranylánccal, pofájukon a „bármikor kicsinálalak, te hülye magyar paraszt” kifejezéssel a „megélhetési bűnözők”. Nézzétek meg a Sávoly Gergő leszűrő patkányt és haverjait a Facebookon: látni fogjátok, hogy mindhárom potenciális gyilkos. Eo ipso gyilkos. Nem tolerálni kell és megérteni, hanem megtorolni. És éppen itt követi el a legnagyobb bűnt az idióta nyugati világ polkorrekt része. Pusztaszámból és önérdékből úgy tesz, mintha ezek az állatok bármiféle okból is tolerálhatók, megérthetőek, sőt tisztelhetők lennének, mintha járna nekik bármiféle megbecsülés és emberi méltóság. És az a legszörnyesebb ebben az egész agyrémben, hogy ezek pillanatok alatt teszik tönkre a cigányság normális felének esélyeit. Amikor Oláh Gergő megnyerte az X-Faktort, éppen azon gondolkodtam, hogy lám-lám, mennyire szép és csattanós választ adott az összes, magyarokat rasszistázó rohadéknak a nép, amikor ezt a tehetséges, szimpatikus, szerény és meghatóan mélyről jövő cigány fiút szavazta meg a verseny győztesének. S azt gondoltam még, hogy ez a mélyről jött és nagyon is szerethető cigány fiú egymaga többet tett a cigány-magyar konfliktus enyhítéséért, mint az összes „jogvédő” gazember együttvéve. Aztán eljött szilveszter éjszakája, és eljött megint vagy negyven rohadt állat cigány, köztük az a bizonyos Jónás János, és nekilátott ölni. Mert nem tudtak azonnal bemenni hugyozni a budiba, amikor rájuk jött. Mert várniuk kellett volna két percet. Mert... Nincsen mert. Azért, mert nem emberek. Mert kést rántanak nyomban, ha negyvenen is vannak, és szúrnak. Szívre, sokszor egymás után. Uramisten, mennyire elviselhetetlen mindez, mennyire tönkretesz mindent, ami emberi. És mennyire nincs helye itt semmiféle magyarázkodásnak és toleranciának!

És a lényeg még csak nem is ez! A lényeg, az elviselhetetlenség esszenciája még csak ezután következik! Ugyanis a késelők családjai nem magukba fordulnak, nem összetörnek, nem bocsánatot kérnek – hanem megfenyegetik az áldozatokat és azok családtagjait: ha vallomást mernek tenni, akkor „még több vér fog folyni”.

Nos, akkor tegyük fel a kérdést Erdős Virág után szabadon: na most akkor, nagyokosok, mi legyen? Vagy úgy is kérdezhetjük: ez itt még egy társadalom? Mert ha igen, akkor a rendőrség még ma elviszi a fenyegetőző állatokat. S ha nem, akkor a szigetalmi közösség gondoskodik róla, hogy soha többé ne legyen kedvük fenyegetőzni. Minden más esetben bátran elmondhatjuk magunkról, hogy mi már nem vagyunk emberi társadalom többé.

„mondjátok meg nagyokosok, mi legyen,
ki ne legyen miközülünk maholnap és ki legyen”

Ezt kérdezi Erdős Virág. Legyen minden Oláh Gergő, és éljen velünk boldogan. Az állatok meg ne legyenek. Sehogyan se. Ezt kell megoldani – de azonnal és bárhogyan!

EURÓPAI IDŐ – Az Európai Unióban szabadságát és önrendelkezését megteremteni kívánó erdélyi magyarság lapja – ISSN 1220-9929

Főszerkesztő: Horváth Alpár. Helyettes főszerkesztő: Stoffán György. Felelős szerkesztő: Simon Ildikó. Főmunkatárs: Borsos Géza, Kolumbán Sándor, Krasznai Zoltán.

A szerkesztőség postacíme: El-KIA, 520100 Sf.Gheorghe, C.P.: 15. Tel./fax: 0267-318 895. Honlap: <http://www.e-ido.com/> E-mail: europai_ido@e-ido.com

A kiadó címe: Európai Idő Kiadó, 520085 Sf.Gheorghe, Str. Daliei nr. 2. bl. 44. sc. C. ap. 1. Bankszámla: COD IBAN: RO490TPV300000597085R001 – OTP BANK SFANTU GHEORGHE.

Főkönyvvitel: Illyés Veronika. Könyvvitel: Simon Ildikó. Terjesztés: az Európai Idő Terjesztőhálózata. Felelős terjesztő: El-KIA Kft. Nyomda: Europrint Nyomda – Csíkszereda

Az Európai Idő hasábjain szerző nevével, szignójával stb. megjelent írások illetve más forrásból átvett cikkek, illusztrációk nem föltétlenül tükrözik a szerkesztőség véleményét, s így felelősséget sem vállalunk ezek tartalmáért! A cikkekért minden esetben azok szerzői a felelősök.